సూర్యుడు ఉదయించాడు. సముద్రంలో నుంచి కాదు తూర్పు కొండల నడుమనుంచి ఉదయించాడు. ఆ ఊళ్లో కొండలేగాని సముద్రం లేదు. రాత్రంతా మంచుకు తడిసిన గడ్డిపూలు అందంగా మిలమిల మెరుస్తున్నాయి. ఆ రోజు మరీ ప్రత్యేకంగా కనిపిస్తున్నాయి. అందంగా గులాబి పువ్వుల్లా కనిపిస్తున్నాయి దారిన పోయే వాళ్లు ఓ క్షణం ఆగి. వింతగా చూస్తున్నారు.

పది గంటలకి కాలేజీ గేట్లు తెరుచుకున్నాయి.

లంత పెద్ద ఆర్ట్సు కాలేజీలో అంతవరకు 'రచయిత' అనబడే శాల్తీ లేదు. ఆ లోటును తీర్చటానికి అహమ్మద్ ఖాన్ అవతరించాడు. అతను ఎప్పట్నుంచి కథలు రాస్తున్నాడో ఎవరికీ తెలీదు కాని 'శ్రీమతి' అనే కలం పేరుతో కథలు రాస్తున్న వ్యక్తి 'అహమ్మద్ ఖాన్' అని ఆ రోజే అందరికీ తెలిసింది.

అహమ్మద్ చాలా కథలు రాశాడట. కవితలు అల్లాడట. అతను అందరిలా ఆషామాషీ రచనలు చేయడట. అతను చేసే ప్రతి రచనలో కొత్త ప్రక్రియ కనిపిస్తుందట. ఎన్నుకునే ఇతివృత్తం బావుంటుందట. చెప్పవలసిన విషయాన్ని చక్కగా సూటిగా చెప్తాడట. అతని కథల్లో 'బీట్ ఎబౌట్ బుష్' ఉండదట. అతని రచనలో 'గెయిట్' కనిపిస్తుందట.

'అహమ్మద్ ఖాన్' పెద్దవాళ్ల రచనలు చాలా చదివాడట. అతనికి రాబర్ట్సు బ్రౌనింగ్ పద్ధతి నచ్చుతుందట. చెకోవ్ కథల్లో జీవితం ప్రతిబింబిస్తుందట. కవితల్లో వస్తాయట. మామ్ కథల్లో సస్పెన్స్ బావుంటుందట. చదువుతున్నంత సేపు థ్రిల్‌గా ఉంటుందట.

కాలేజీలో అందరికీ 'అహమ్మద్ ఖాన్—రచయిత' అని తెలిసిపోయింది. సుమిత్ర లాంటి ఒకరిద్దరు అమ్మాయిలకి తప్ప. 'మాకూ రచయిత ఉన్నాడోచ్' అని అంతా సంబరపడిపోయారు. సన్మానం చేస్తామని ఖాన్ భాయిని యిబ్బంది పెట్టారు. ఖాన్ వద్దన్నాడు. తను చాలా చిన్న రచయితనన్నాడు. రచనావ్యాసంగంలో తనింకా 'ఉంగా ఉంగా' అంటున్నానని చెప్పుకున్నాడు. తను సన్మానాలు చేయించుకొనే ఎత్తుకి ఎదగలేదన్నాడు. 'ఖాన్ భాయేమిటి్, కథలు రాయడమేమిటి'ని కొందరు జలసీ రాయుళ్లు కొట్టి పారేశారు. మనిషిలో భావాలకి మతానికి సంబంధం లేదు. మంచి భావాలుంటే ఏ భాషలోనైనా కథలు రాయొచ్చు. కవిత్వం చెప్పొచ్చు. అహమ్మద్ ఖాన్ ఆంధ్రదేశంలో పుట్టి పెరిగాడు. అతను తెలుగులో కథలు రాస్తున్నాడేమిటని ఆశ్చర్య పడనక్కలేదు' అని ఖాన్ భాయి ఫాన్స్ కొందరు ఏడ్చే వాళ్ల నోళ్లు మూయించారు.

ఆర్నెల్ల క్రితం అహమ్మద్‌ఖాన్ సెకండు బియ్యేలో కొత్తగా చేరాడు. అతను క్లాసులో చాలమందితో స్నేహం సంపాదించాడు. ఏ విషయమైనా అతను చాలా తమాషాగా మాట్లాడతాడు. పత్రికల్లో వచ్చే కథల్ని చక్కగా చర్చిస్తాడు. అతను సాహితీ ప్రియుడని అంతా అంటారు. కానీ, అతను కథలు రాస్తున్నట్లు ఎవరికీ చెప్పలేదు. తను రచయితని ఏసందర్భంలో తెలియనివ్వలేదు. ప్రత్యేకంగా తన గురించి చెప్పుకోవటం యిష్టంలేకేమో ? ఆరోజు — సుమిత్రకోసం 'శ్రీమతి' పేరుతో కథలు తను రాస్తున్నట్లు అహమ్మద్‌ఖాన్ చెప్పుకున్నాడు. ఎందుకంటే ? సుమిత్రకి కథలన్నా, కథలు రాసేవాళ్లన్నా చాల యిష్టం.

సుమిత్రని చూసినప్పుడు అహమ్మద్‌ఖాన్ అన్నీ మరిచిపోతాడు. ఆమె అందం చూసినప్పుడు— జీవితాంతం అలా చూస్తూ గడిపేయాలనిపిస్తుంది ఆమె నవ్వినప్పుడు రాలిపోయే ముత్యాలు ఏరుకోవాలనిపిస్తుంది. పైట కొంగును అలవోకగా తలమీదికి జార్చినప్పుడు ఆమెను ఎగతాళి చేయాలనిపిస్తుంది ఆమె మాట్లాడినప్పుడు ఆకళ్లలో కలకాలం నిలిచి పోవాలనిపిస్తుంది చిరు చెమటకి జారిపోతున్న కుంకుమ రేకల్ని లెక్కచేయకుండా చిరుకోపం ప్రదర్శించినప్పుడు ఆమెను అల్లరి చేయాలనిపిస్తుంది. అంత అందమైన అమ్మాయికి తను 'రచయిత' అని తెలిస్తే బావుణ్నను కున్నాడు, ఖాన్ బాయి.

ఆక్లాసులో చాలమందికి సుమిత్రంటే యిష్టం. ఆమెకి రచయితలన్నా, రచయిత్రులన్నా యిష్టం. వాళ్ల నాన్నగారిచేత అన్ని పత్రికలు కొనిపిస్తుంది. కొత్త పుస్తకాలు రప్పిస్తుంది. కథలు, సీరియల్స్ విడిచి పెట్టకుండా చదువుతుంది. తను మెచ్చిన కథను ఇంట్లోవాళ్లచేత, కాలేజీలో అమ్మాయిలచేత చదివిస్తుంది. ఆకథను రాసిన వాళ్లను ఆకాశానికి ఎత్తేస్తుంది. సుమిత్రకి వంట చేయటం బాగా వచ్చును. కానీ, ఆమె వంటింటి కథల్ని యిష్టపడదు. ఆమెకి తరచుగా ఫాంటసి కలరు లాంటి కలలు వస్తాయి. కానీ, స్వప్నాలతో మోసం చేసే రచనలంటే అసహ్యించు కుంటుంది. ఆమె కన్నీళ్లు తెచ్చుకున్న సందర్భాల్లేవు. సంఘటనలూ లేవు. కానీ, కన్నీటి కథల్నీ, కన్నీళ్లు తెచ్చే రచనల్నీ మెచ్చుకుంటుంది. ఆమెతో స్నేహం చేయాలంటే అంతో యింతో కథల గురించి, రచనలుచేసే వాళ్లగురించి తెలిసుండాలి. అలా కాకపోతే -ఆమెతో పరిచయం 'హల్లో' దగ్గర ఆగిపోతుంది.

''హల్లో'' లీజరులో కొత్త పుస్తకం చదువుకుంటున్న సుమిత్రకి-ఆరోజు కాలేజీలో జరిగిన విశేషం 'వింతలు - విడ్డూరాలు'లో చేర్చి, చెప్పింది ఓ రెండుజడల సీత, ఓజడను ముందుకు లాక్కుంటూ.

సుమిత్ర నమ్మలేదు. చాలాసేపు ఆమెకి నమ్మబుద్ధి కాలేదు. అసలు నమ్మలేక పోయింది.

''ది గ్రేట్ అహమ్మద్‌ఖాన్ అతను 'శ్రీమతి' పేరుతో కథలు రాస్తున్నట్లు మన కాలేజీలో అందరికీ తెలిసిపోయింది. పత్రికలో అతని

శ్రీమతి

కొత్త కథ చదివిన వాళ్లంతా క్యూలో నిలబడి 'కంగ్రాట్స్' చెబుతున్నారు, నన్ను నమ్మకపోతే, అలా వెళ్లిచూడు'' రెం. జ. సీత రెండోజడను కూడ ముందుకి లాక్కుంది.

సుమిత్రకి నమ్మకం కుదిరింది. ఆమె చాలమంది రచనలు చదివిందిగాని ఒక్కరినీ చూడలేదు. కథలు రాసేవాళ్లతో పరిచయమూ లేదు. అహమ్మద్‌ఖాన్ కథలు రాస్తున్నాడని, శ్రీమతి తన క్లాసుమేటని తెలిసి, సుమిత్ర ఎగిరి గంతేసింది.

''ఐ బిలీవ్ యూ, సీతా...'' రెం. జ. సీత రెండుజడలు పట్టి ముందుకి లాక్కొని, రెండు బుగ్గలు మీద ముద్దులు పెట్టింది, సుమిత్ర.

అందరిలా-సుమిత్ర కథలు చదివి ఊరుకోలేదు. ఆ కథలు రాసిన వాళ్లను గురించి ఓ క్షణం ఆలోచిస్తుంది. కథల్లో కనిపించే రచయితల జీవితాలు గురించి కాసేపు ఊహిస్తుంది.

అహమ్మద్ ఖాన్ గురించి ఆలోచించకుండా ఉండలేకపోయింది, సుమిత్ర.

*　　*　　*

రచయితని తెలిసిన తర్వాత అహమ్మద్ ఖాన్ మీద ప్రత్యేకమైన అభిమానం సుమిత్రకి ఏర్పడింది. అంతకు ముందు అతనితో ఎప్పుడూ మాట్లాడని ఆమెకి అతనితో ఎప్పుడూ మాట్లాడాలనిపిస్తుంది. అహమ్మద్ ఏ విషయం మాట్లాడినా ఓ కథలా ఉంటుంది. కవితలా వినబడుతుంది. అతనికి యిరవయ్యేళ్లు దాటలేదు. చాల చిన్నజీవితం.

ఆ అనుభవసారంతో చాల పెద్ద భావాలు గల కథలు రాస్తున్నాడు. మనిషి జీవితానికి అద్దం పట్టి, పాఠకుల చేత కన్నీళ్లు కార్పించే రచనలు చేస్తున్నాడు. అతను 'క్రియేటివ్ జీనియస్' అనుకుంటుంది, సుమిత్ర.

ఆ మాటే సుమిత్ర-అహమ్మద్ ఖాన్‌తో అంది.

''మీరు జీనియస్. మీ కథలు చదివితే, మాలాంటి వాళ్లం జీవితం గురించి చాలా తెలుసుకోగలం.'' కేంటీన్‌లో యిద్దరూ కూర్చొని, కథల మీద చర్చ సాగిస్తున్నారు.

''మీ అభిమానం అలా పలికిస్తుంది. నిజానికి నేనంత గొప్పవాణ్నికాదు. చాల చిన్నవాడిని.'' గాలికి కదులుతున్న ముంగురుల్ని సవరించుకుంటున్న సుమిత్రను చూసి, అహమ్మద్ అభిమాన పడ్డాడు.

''ఇది నా అభిమానం కాదు. చాలమంది అభిప్రాయం. మీ రెవరో తెలీని ఎందరో పాఠకుల అభిప్రాయం. మీ కథల మీద వాళ్ళు రాసిన అభిప్రాయాలు చదివినప్పుడు — మీకు మంచి పాప్యులారిటీ ఉందని, అది గ్యారంటీగా మిమ్మల్ని గొప్పవాళ్లను చేస్తుందని నా విశ్వాసం.''

''మీ అభిప్రాయానికి చాల థాంక్స్. కానీ, ఈ పాప్యులారిటీ మీద నాకు నమ్మకంలేదు. నేను గొప్పవాణ్ని కావాలని ఆశలేదు. ఎందుకంటారా? ఈ రోజుల్లో దేవుడి పాప్యులారిటీకే గ్యారంటీ లేదండీ. ఒక్కో సీజన్‌లో ఒక్కోదేవుడు వెలిగిపోతూ ఉంటాడు. ప్రజలు పిచ్చిగా ఆరాధిస్తారు. గుడ్డి నమ్మకాలతో అన్నిటికి ఆ దేవుడే దిక్కని గాలిలో దీపాలు వెలిగిస్తారు ... విప్పుడైనా అనుకున్నది జరగనప్పుడు, అసమర్థతకి ఓడిపోయినప్పుడు — ఆ దేవుడికి మహిమలేదని, మరోదేవుణ్ణి వెదుకుతారు, పాత దేవుణ్ణి మరిచిపోయి, కొత్త దేవుణ్ణి మనసులో నిలుపుకుంటారు. పాత దేవుడికి సీజన్ పోతుంది. మరుగున పడిపోతాడు. కొత్త దేవుడికి పాప్యులారిటీ పెరుగుతుంది. ఆ దేవుడి తర్వాత మరోదేవుడు. ఆ తర్వాత మరో దేవుడు. దేవుళ్ల పాప్యులారిటీకే గ్యారంటీ లేదండీ ఆఫ్టరాల్ రచయితను. నాపాప్యులారిటీ గ్యారంటీఅని, అది నన్ను అందలం ఎక్కిస్తుందని ఎలా నమ్మమంటారు?''

సుమిత్ర పకపకా నవ్వింది.

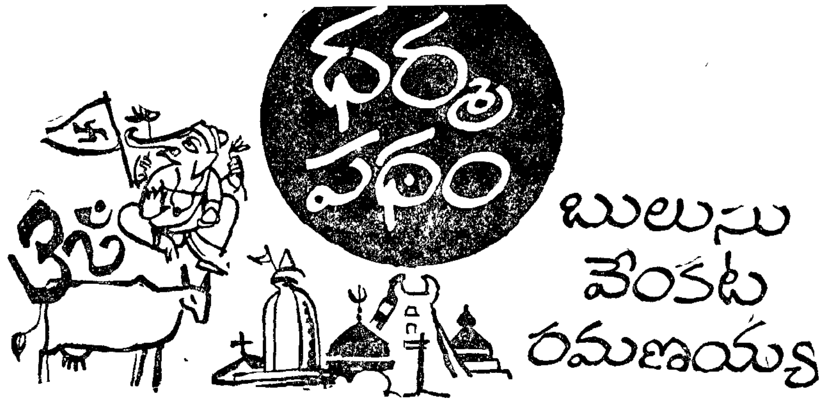

ప్రహ్లాదుని ప్రత్యేకత —

భగవద్భక్తులు ఎందరో ఉంటారు. కాని, వారిలో ప్రధానులైనవారెవరు? అనే ప్రశ్న వచ్చినప్పుడు తరచుగా ఈ శ్లోకం గుర్తుకు వస్తుంది. అది —

"ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక
వ్యాసాంబరీష శుక శౌనక భీష్మ దాల్భ్యాన్,
రుక్మాంగదార్జున వశిష్ఠ విభీషణాదీన్
పుణ్యా నిమాన్ పరమభాగవతాన్ స్మరామి."

ఇందు చెప్పబడినవా రందరూ పుణ్యాత్ములు. పరమ భాగవతోత్తములు.

భగవంతుని స్మరణ యెట్టిదో, వీరిస్మరణ కూడా అట్టిదే! వీరి స్మరణవల్ల తమ పాతకాలు నశించగలవని ప్రార్థించేవారి అభిప్రాయం.

ఈ పరమ భాగవతుల్లో నారదుడు సదా భగవంతునితో ఉండేవాడు. వ్యాసుడు భగవదవతారమూర్తియే! అర్జునుడు భగవానుని బావమరిదిగదా! తక్కినవారూ సామాన్యులు కారు ఇట్టివారందరూ ఉండగా అందరిలోనూ ప్రథముడుగా ప్రహ్లాదునే ఎందుకు చెప్పాలి? వీరందరికన్నా అతని గొప్పతనం ఏమిటి? అనే సందేహం కలగవచ్చు.

ప్రహ్లాదునికి పసితనంనుంచీ అనేకమైన ఉత్తమ గుణాలు అలవడ్డాయి భగవద్భక్తి ఉగ్గుపాలతో అలవాటయింది. వేరెవ్వరూ పడని బాధలన్నీ పడ్డాడు. ప్రాణాలను తృణప్రాయంగా తలచి సర్వకాల సర్వావస్థల యందూ భగవన్నామ స్మరణనే చేస్తూ ఉండేవాడు. చివరకు విష్ణువు ఉగ్ర నరసింహ రూపంతో స్తంభంనుండి ఆవిర్భవించి హిరణ్యకశిపుని సంహరించీ కూడా కోపం చల్లారక అట్లే ఉన్నప్పుడు - దేవతలకూ, లక్ష్మీదేవికీ కూడా అతనిని శాంతపరచడం సాధ్యంకానప్పుడు తానే శాంతపరచగలిగాడు. భక్తవత్సలుడైన భగవంతుడు వరం కోరుకోవలెనని అడుగగా ఉత్తములు కోరుకొనే మోక్షాన్నయినా కోరుకోలేదు "నాకే కోరికా లేదు కాదు-కూడదు. వరం ఇస్తానని పట్టుదలతో ఉంటే — ఏ కోరికలూ నాకు కలగకుండా ఉండేటట్టుగా వరాన్ని అనుగ్రహించు" అని మాత్రమే అడిగాడు.

ఏ కోరికా లేకుండా ఉండడమే ఉత్తముని స్వభావమని లోకానికి ప్రహ్లాదుడు చాటినాడు. ఇదే అతనియందలి ప్రత్యేకత.

అందువల్లనే అతడు భక్తులందరిలోనూ అగ్రస్థానాన్ని పొందగలిగినాడు.

'మొత్తానికి రచయితలనిపించు కున్నారు, బాబూ..."

నవ్వుతున్న ఆమెను చూస్తూ, అహమ్మద్ ఊహల్లో తేలిపోయాడు.

ఇద్దరూ కాఫీ తాగి, కేంటిన్ నుంచి బయటపడ్డారు.

"ఆదివారం మా యింటికి రండి. మీతో చాల విషయాలు మాట్లాడాలి." అహమ్మద్ అడిగాడు.

"తప్పకుండా వస్తానండీ." సుమిత్ర వెళ్లిపోయింది.

ఆకాశంమీద ఉండవలసిన అందాల హరివిల్లు నేలమీద నడిచిపోతుంటే, అహమ్మద్ చూస్తూ ఉండిపోయాడు. ఆ హరివిల్లు తన సొంతం కావాలని ఆశ పడ్డాడు.

ఆదివారం వచ్చింది.

హరి విల్లు వచ్చింది.

ఇంట్లో అందరూ సినిమాకి వెళ్లిపోయారేమో అహమ్మద్ ఖాన్ ఒంటరిగా ఉన్నాడు. తన మనస్సులోని అభిప్రాయం — సుమిత్రకి చెప్పాలని ఉవ్విళ్లూరాడు. కానీ, ఆమె కథల గురించి, రచనలు చేసేవాళ్ల గురించి తప్ప మరే విషయం మాట్లాడలేదు అతను రాసిన కథల పుస్తకాలు, అతని లైబ్రరీలో పుస్తకాలు తిరగేసింది. అందులో అడివి బాపిరాజు, బుచ్చిబాబు, చలం, రావిశాస్త్రి, లతల రచనలు వున్నాయి. ఏదో ఒకనాటికి అహమ్మద్ కూడ అంతటి వాడవుతాడనిపించింది, సుమిత్రకి.

"ఈ గొప్పవాళ్ల మధ్య మీరు కూడ చోటు చేసుకుంటారు సార్." సుమిత్ర — "చివరికి మిగిలింది" నవల పుస్తకాల దొంతరల మధ్య ఉంచుతూ అంది.

"అయాం వెరీ కైండాఫ్ యూ ..." అహమ్మద్ ఆమె చేతికి కాఫీ కప్పు అందిస్తూ అన్నాడు' 'మీ మనసులో చోటు చేసుకుంటే నాకు చాలు' అనుకున్నాడు మనసులో.

కాఫీ తాగడం పూర్తిచేసి. కప్పు టేబిల్ మీద ఉంచింది సుమిత్ర. కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా దొర్లిపోయాయి.

"ఖాన్‌గారూ! పత్రికల్లో మీ కొత్త కథలు ఏమైనా వస్తున్నాయా?" అతను రాసిన కొత్త కథలు గురించి సుమిత్రకి తెలుసుకోవాలనిపించింది.

—"కొన్ని కథలు తొందరలో చూడగలరు" అహమ్మద్ మామూలుగా చెప్పాడు.

సుమిత్రకి ఆ తుత హెచ్చింది.

"ఏ పత్రికల్లో వస్తున్నాయండీ? మీకు ముందుగా యింటిమేట్ చేశారా?"

అహమ్మద్ చిన్నగా నవ్వేడు.

"నేను పత్రికల వాళ్లకి కొత్తవాణ్ని కాదని, ముందుగా యింటిమేట్ చేయరు. నేను కథ పంపిన వారం పదిరోజుల్లో ప్రచురిస్తారు. ఏకంగా కథ అచ్చయిన పత్రికని పంపిస్తారు."

"చూశారా? మీ రచనలంటే పత్రికల వాళ్లకి ఎంత క్రేజో? మీరు చాల రచనలు చేయాలి సార్. మీరు రాసే కథలు చదవాలని నా లాంటివాళ్లు ఎందరో ఎదురు చూస్తూ వుంటారు".

"నిజమే నాకు రాయాలని ఉంటుంది. కానీ టైం చాలదు... అయినా నా కిది ప్రొఫెషన్ కాదుగా. ఏదో సరదాగా కాలక్షేపం కోసం రాస్తున్నాను - టిన్‌పాట్ స్టోరీస్"

అహమ్మద్ మాటల్లో అహంకారంలేదు. అతను ఖచ్చితంగా రాణించగలడనుకుంది, సుమిత్ర. మంచి రచయితతో తనకు స్నేహం లభించినందుకు గర్వపడింది.

తర్వాత – అహమ్మద్ తను రాసిన కథల వెనుక కథల్ని చెప్పాడు. ఆ కథలు రాయడంలో అతను ఎలాంటి యిన్‌స్పిరేషన్ పొందింది జ్ఞాపకం చేసుకున్నాడు. పాఠకులు మంచి ప్రశంసలు యిస్తే, పత్రికలవాళ్ళు మంచి పారితోషికాలు యిచ్చారన్నాడు. కొన్ని మేగజైన్లు రచయితకి డబ్బులివ్వకుండా ఎగవేస్తారని కూడ చెప్పాడు. సుమిత్రకి తెలియని కొత్త విషయాలు ఎన్నో చెప్పాడు.

"అవునూ? నాతో మీరు చాలవిషయాలు మాట్లాడాలన్నారు. ఏమిటో చెప్పండి?" గుర్తొచ్చి సుమిత్ర అడిగింది.

అహమ్మద్ చాలాసేపు మాట్లాడలేదు. అతని అంతరంగ కథనం వేరు. ఆ కథనం వినిపించాలని సుమిత్రని పిలిచాడు. కానీ, ధైర్యం చాలక, ఆమె మీద తన కున్న అభిప్రాయం వెల్లడి చేయలేకపోయాడు. మనసు పీకుతుంటే, ఆ ప్రయత్నం మానుకున్నాడు. కథల్లోలాగ ఉత్తరం రాసి. ఆమె చేతికి ఏదో రోజున యివ్వాలనుకున్నాడు. మాటమార్చాడు.

"అబ్బే, ఏం లేదండీ? కథలు గురించి మాట్లాడాలని పిలిచాను. మీకు శ్రమ కలిగించాను. క్షమించండి."

"మిమ్మల్నొకటి అడుగుతాను. అభ్యంతరం లేకపోతే కాదనకుండా చెప్పండి." సుమిత్ర మెళ్ళో బంగారపు గొలుసును పంటితో నొక్కిపట్టి, అడిగింది.

శ్రీమతి

అహమ్మద్ గుండెలు చిన్నగా కొట్టుకున్నాయి. సుమిత్ర తనని ప్రేమిస్తోందని చెబుతుందని ఆశ పడ్డాడు. ఆమె చెప్పే మాట విని, ఆమె చెక్కిలి ఎరుపు చేయాలని కోరిక పెంచుకున్నాడు.

"అడగండి. నా కెలాంటి అభ్యంతరమూ లేదు."

"మీ కలం పేరు 'శ్రీమతి' అని ఉంచటంలో ఉద్దేశ్యం ఏమిటండీ?"

అహమ్మద్ అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోకూడ దనుకున్నాడు.

"చాలా మంచి ప్రశ్న వేశారు... మగవాణ్ని ప్రేమగా చూసుకోనే వాళ్ళు యిద్దరే. చిన్నతనంలో తల్లి తనకంటి రెప్పలా కాపాడుతుంది. తన బిడ్డకు ఏ కష్టం కలిగినా, ఆమె విలవిల్లాడి పోతుంది. పెళ్ళయిన తర్వాత తనభార్య తనప్రాణంలా చూస్తుంది తన భర్త కష్ట సుఖాల్లో పాలు పంచుకుంటుంది. అయితే– తల్లి ఆదరణ కొంత కాలమే లభిస్తుంది. అర్ధాంగి అనురాగం కలకాలం ఉంటుంది. అందుకే ప్రతిమగవాడు తనకు రాబోయే శ్రీమతి తనను అర్థం చేసుకోవాలనీ, జీవితాంతం తనకు తోడుగా నిలవాలనీ ఆశపడుతాడు. నేనూ ఆశపడుతున్నాను. 'శ్రీమతి' పేరుతో కథలు రాస్తున్నాను."

అతని మాటలకి సుమిత్ర నవ్వింది.

"మీరు చాలా గడుసువారే. నిజంగా మీ బీబీ అదృష్టవంతురాలు"

"కాదు. కోరుకున్న బీబీ దొరికితే – నేనే అదృష్టవంతుణ్ని"

"విష్ యూ బెస్టాఫ్ లక్"

అహమ్మద్‌ఖాన్ అనుకున్నట్లు – అతన్ని ప్రేమిస్తున్నట్లు సుమిత్ర చెప్పలేదు. టైం అయిందని చెప్పి, వెళ్ళిపోయింది.

'శ్రీమతి' కొత్త కథలు వివిధ పత్రికల్లో వస్తున్నాయి. కాలేజీలో అమ్మాయిలకి, అబ్బాయిలకి అహమ్మద్ తెలిసిపోయాడు. అతనికి తెలియకుండానే చాలమంది అతని ఫాన్స్ అయిపోయారు. కొందరు లెక్చరర్స్ కూడా అతనితో కథల గురించి ముచ్చటిస్తారు. సుమిత్ర సరేసరి అహ్మద్ కథల్ని కత్తిరించి, జాగ్రత్తగా దాచుకుంటుంది.

తన హృదయాన్ని కూడ కత్తిరించి, ఆకథలమధ్య పదిలంగా దాచుకోమని చాల సార్లు చెప్పాలని ప్రయత్నించాడు, అహమ్మద్. అవకాశం దొరకలేదు. అతను అడగలేదు.

*   *   *

వేసవి సెలవులు వచ్చాయి.

అహమ్మద్‌ఖాన్ వాళ్ళ తాతగారి ఊరు వెళ్ళిపోయాడు. సుమిత్ర తనను ప్రేమించిందంటే, అతను వెళ్ళేవాడు కాదు. సుమిత్ర తిరిగొచ్చేటప్పుడు ఒక నవలరాసి. అహమ్మద్‌ని

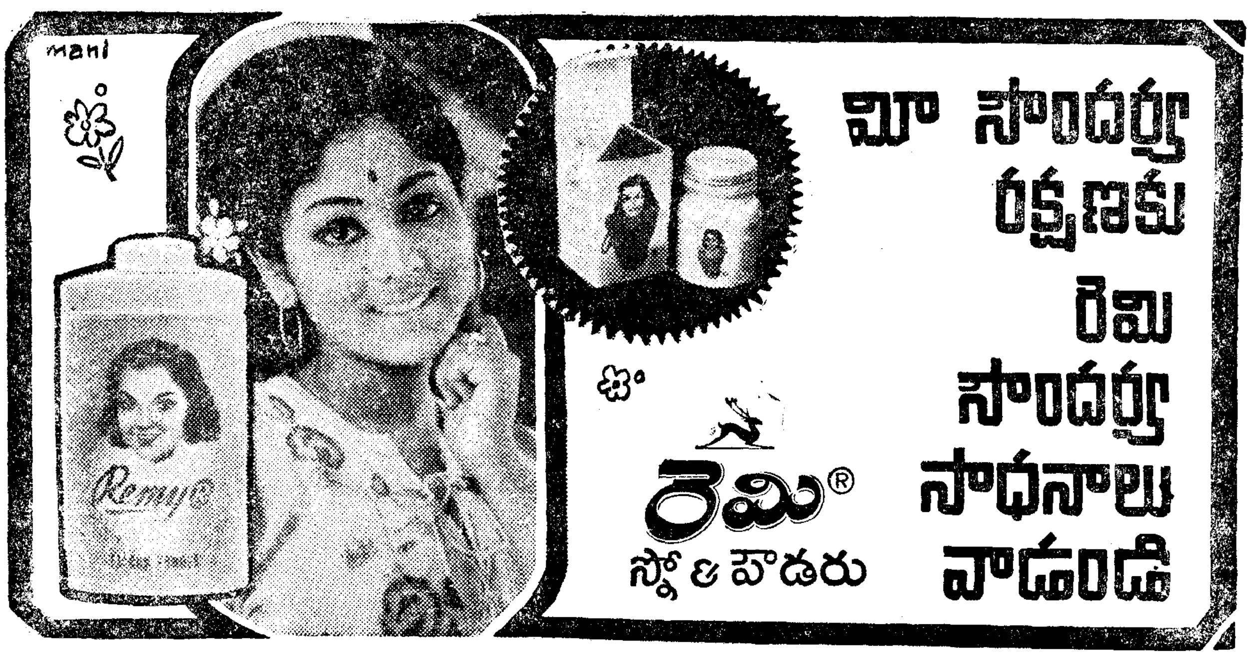

తీసుకురమ్మంది. ఈసారి పోస్టుచేసేముందు తనకు చదవటానికి యిమ్మని అడిగింది. అలాగే అన్నాడు, అహమ్మద్ బరువుగా.

బరువుగా రైలు కదిలింది.

ఓరోజున సుమిత్ర వాళ్ల బాబాయి శ్రీరామ్మూర్తి వచ్చి, అర్జంటుగా ఆమెను విశాఖపట్నం తీసుకుపోయాడు. అతని భార్యను కె. జి. హెచ్. గైనకాలజీలో చేర్పించటంచేత, ఇంట్లో పనులు చేయటానికి ఎవరూ లేరని, సాయంగా ఉంటుందని సుమిత్రను తీసుకువెళ్లాడు.

సుమిత్ర వాళ్ల బాబాయి ఊళ్లో వేసవి కాలం చల్లగా ఉంది పదిగంటలకి ఇంట్లో వంటపని పూర్తయిపోయేది. పిల్లలు స్కూలుకి, బాబాయి ఆఫీసుకీ వెళ్లిపోగానే, సుమిత్ర భోజనం తీసుకొని, పిన్ని దగ్గరకి వెళ్లేది. అది చాల పెద్ద ఆసుపత్రి. ఎప్పుడూ జనంతో కిటకిట లాడుతుంది. పిన్ని ఉన్న వార్డులోనుంచి చూస్తే, దూరంగా సముద్రం కనిపిస్తుంది. పిన్నితో మాట్లాడినా, సముద్రంమీద వస్తున్న స్టీమర్లు చూసినా సరదాగా ఉంటుంది.

ఆఊళ్లో సుమిత్రకి అన్నపూర్ణ అనే స్నేహితురాలుంది. ఆ అమ్మాయి ఎప్పుడూ నవ్వుతుంది. నవ్విస్తుందికూడ. తీరిక సమయాల్లో ఎన్నో కబుర్లు చెప్పేది. ఊళ్లో వింతలూ విడ్డూరాలూ వివరించి, కథలుగా వినిపించేది.

వేసవి సెలవులు తొందరగా గడిచిపోతున్నాయేమోనని సుమిత్ర బెంగపడింది.

సుమిత్ర పిన్నిని డిస్చార్జ్ చేశారు. దబ్బపండు లాంటి పిల్లవాణ్ని తీసుకువచ్చింది. చంటివాడు 'ఉంగా ఉంగా'అని ఏడుస్తుంటే, సుమిత్ర కిలకిల నవ్వేది. 'నువ్వు పెద్ద రచయితవు కావాలిరా బాబూ' అని ముద్దు పెడుతుంది.

ఆరోజు ఆదివారం.

సుమిత్రా, అన్నపూర్ణా బీచ్‌కి వెళ్లారు.

ఆ ఊళ్లో చెప్పుకోదగ్గ పార్కులుగాని, పార్కుల్లాంటివిగాని లేవు. అనంతమైన సముద్రం ఊరిని ఆనుకోని, యుగ యుగాల బంధాన్ని చాటుతుంది. సముద్రం పక్కన ఉద్యానవనంలా రామకృష్ణా మిషన్ బీచ్ ఉంది. వనదేవత వయ్యారంలా ఉన్న క్వాలిటీ, కరినాగులా వంకర్లుపోయి, యూనివర్సిటీకి తోవతీసే తారు రోడ్డు, అంత దూరంలో అస్థికత్వానికి అపురూపంగా నిర్చిన రామకృష్ణా మందిరం, మరికొంచెం దూరంలో కొత్తగా వెలిసిన విఠలు మందిరం, దూరంగా కనిపించే అందమైన స్టీమర్లు, యారాడ కొండమీద వెలుగులు వెదజల్లే లైటుహౌసూ బీచ్‌కి అందం తెచ్చాయి.

అందమైన ఆ వాతావరణాన్ని చాలా సేపట్నుంచి సుమిత్ర చూస్తుంది.

"ఒరేయ్, అన్నయ్యా ... ఇలారా ..."

శిశిరంలో ...

సగటు మనిషి జీవితం
సన్నగా మిన్నగా వణుగుతోంది
సమస్యల సాగరంలో
సరిపడని రాగంలో పాడుతోంది
ఆశచేసే ధ్వని, నిరాశచేసే ప్రతిధ్వని
అనురాగాలు, భవబంధలూ
పురోగమనంపై యవనికలు.
చేసే ప్రతి వ్యాపారం
నష్టంతోనే ప్రారంభం
ప్రగతికి వేసే ప్రతి నిచ్చెన
పాకుడురాళ్లపై వేసిన అడుగు.
నిన్నలాంటిదే నేడుకూడ
మార్పులు చేర్పులు లేవు
రేపు యిదే వరస.
సమత ... సమానత
బ్రతుకుపై బాధల బురద
బ్రతుకులో అప్పుల రొద
వసంతాలు సున్న
శిశిరాలు మిన్న
జీవితం ముత్యాల సరమూ కాదు
ముదితలు పెట్టే ముగ్గుల దండాకాదు.
ముళ్లపొదల్లో సుదీర్ఘ ప్రయాణం.
మార్పుకోసం చేసే పోరాటం'.

— చెల్లూరి సీతారాజేశ్వరరావు

అన్నపూర్ణ వెళ్లిపోతున్న ఓ యువకుణ్ని కేకేసింది. సుమిత్ర తలెత్తి చూసింది.

"హాయ్ షిబ్ శంకర్ పత్నీ..." హిందూస్తానీ ఫక్కీలో అతను పరామర్శించడం. సుమిత్ర నవ్వింది.

"సుమిత్రా! వీడిఫోజు చూసి, వీడెవడో సినిమా హీరో అనుకునేవు ... కాదు ... మా కజిన్. పేరు రామకృష్ణ. సాయంత్రం అయితే ఈ రామక్రిష్ణా బీచే వీడి అడ్డసు" అన్నపూర్ణ—రామక్రిష్ణని సుమిత్రకి పరిచయం చేసింది.

సుమిత్ర, రామక్రిష్ణ ఒకర్నొకరు విష్ చేసుకున్నారు.

రామక్రిష్ణని మళ్లీ మళ్లీ చూడాలనిపించింది, సుమిత్రకి. చక్రాల్లాంటి అతని కళ్లలో ఆకర్షణ ఉంది. ఎర్రని పెదవుల మీద చిరునవ్వులదొంతరలున్నాయి. అందంగా ఆరోగ్యంగా కనిపించాడు.

"అన్నయ్యా నీకేపని లేనట్లుంటే, కాసేపు కూర్చొని, మాతో కబుర్లు చెప్పకూడదూ ?"

"అయ్యో పాపం ! ఏమయిందీ నీకు ?"

"ఏమీకాలేదు, చిట్టి తండ్రీ ! మా సుమిత్రకి కథలంటే చాల యిష్టం. కథలు రాసేవాళ్లంటే చాల చాల యిష్టం ... నువ్వేమో క్యాబేజీ తరిగినట్లు కథలు రాసేస్తావు. సుమిత్ర ఏమో కరకజ్జం తిన్నట్లు చదివేస్తుంది. మీ యిద్దరూ మాట్లాడుకుంటే వినాలని నాకు సరదాగా ఉంది.'

"మీరు కథలు రాస్తారా ?" సుమిత్ర — రామకృష్ణ కథలు రాస్తాడని తెలిసి, ఆత్రుతగా అతన్ని అడిగింది.

"ఏదోలెండి ... అప్పుడప్పుడు సరదాగా రాస్తుంటాను." రామకృష్ణ యిబ్బందిపడిపోయాడు. ఇసుకలో చతికిలబడ్డాడు. అతనితో కథల గురించి చర్చించాలని సుమిత్ర ముచ్చటపడింది.

"సుమిత్రా ! మా అన్నయ్య సరదాగా రాస్తున్నట్లు చెబుతున్నాడు గాని వాడు రాసిన కథల్లో కన్నీళ్లు తప్ప మరేమీ వుండవు. వాడి కథల్లో ఒక పాత్రయినా 'చావుల మందుం'కి వెళ్లకుండా వుండదు."

అన్నపూర్ణ చెవి మెలిపెట్టేడు,రామకృష్ణ.

"మీరు ఏ పేరుతో కథలు రాస్తుంటారు?" సుమిత్రకి కుతూహలంగా ఉంది.

రామకృష్ణ నవ్వి ఊరుకున్నాడు. ఏ పేరుతో రాస్తున్నదీ చెప్పలేదు.

"చూడు సుమిత్రా! వాడు సిగ్గు పడుతున్నాడు. నే చెప్తాను. విను... ఎవరైనా పెళ్లయిన తర్వాత పెళ్లాం కొంగు పట్టుకు తిరుగుతారు. పెళ్లాం అంటే పడి ఛస్తారు. కానీ, మా అన్నయ్య మాత్రం పెళ్లి కాకుండానే పెళ్లాం అంటే పడి ఛస్తున్నాడు. తనకు కాబోయే పెళ్లాం పేరు లేక, ప్రస్తుతానికి 'శ్రీమతి' అనే పేరుతో కథలు రాస్తు

న్నాడు, వాడికథలు నువ్వు చదివే ఉంటావు'' రామకృష్ణని ఎగతాళి చేస్తూ, అన్నపూర్ణ చెప్పింది.

సుమిత్ర ఆశ్చర్య పోయింది.

అహ్మద్‌ఖాన్‌కి పోటీగా మరో శ్రీమతి కాదుకదా? లేక శ్రీమతి కథలన్నీ తనే రాశానని అబద్ధంగా ప్రచారం చేసుకోవటం లేదు కదా?' మనసులో అనుకుంది.

''మీరు రాసిన కొన్ని కథలు చెప్పండి.'' సందేహంగా అడిగింది.

అతను సమాధానం యివ్వకముందే— అన్నపూర్ణ చెప్పింది.

''ఫస్ట్ లవ్... లాస్ట్ కేస్...'' వగయిరా ...వగయిరా... ఇవి మచ్చు తునకలు మాత్రమే.''

సుమిత్రకి కోపం వచ్చింది. అహమ్మద్ కథల్ని తన రచనలుగా చెప్పుకుంటున్న రామకృష్ణ రెండు చెంపలు వాయించి, బుద్ధి చెప్పాలనిపించింది. 'శ్రీమతి' తనే అని ప్రచారం చేసుకోవడంలో అతని అంతర్యం ఆమెకి అర్థం కాలేదు. ఇందాక అందంగా కనిపించిన అతని ముఖంమీద వెలుగు నీడలు పడి అసహ్యంగా కనిపిస్తున్నాడు.

''అన్నపూర్ణా! మీ అన్నయ్య చాలా తెలివైన వాడు. మిమ్మల్ని తెలివిగా చక్కగా మోసం చేస్తున్నాడు''

సుమిత్ర మాటలకి రామకృష్ణ అదిరి పడ్డాడు. అన్నపూర్ణ విస్తుపోయింది ఆమె మాటలు అర్థంకాలేదు

''శ్రీమతి పేరుతో కథలు రాస్తున్నది తనేనని ప్రచారం చేసుకుంటున్నాడు కాబోలు అబద్ధపు రచయితగా మీ అందరి మెప్పు కోసం చెలామణి అవుతున్నట్లుంది. అదో రకమైన మానియా' సుమిత్రఆవేశంగా అంది.

''సుమిత్రా! నీకు మతిపోయిందా? మా అన్నయ్య అల్లరి చేస్తాడేగాని అబద్ధాలు చెప్పడు. వాడు ఎవరి మెప్పుకోసం అబద్ధపు రచయితగా చెలామణి అవటంలేదు మా అన్నయ్యకి టాలెంట్సున్నాయి. ఎవరి కథల్నో తనవిగా చెప్పుకొనే దౌర్భాగ్యం వాడికి లేదు.''

సుమిత్ర — రామకిష్ణని కించపరచటం అన్నపూర్ణకి నచ్చలేదు. గట్టిగా మాట్లాడింది.

''నాకు మతి సరిగా పని చేస్తుంది. శ్రీమతి పేరుతో కథలు రాస్తున్న ఆ రచయిత మా కాలేజీలో చదువుతున్నాడు అతని

శ్రీమతి

అసలు పేరు అహమ్మద్ ఖాన్. ఇందాక నువ్వు వర్ణించావ్ ... ఆ కథలన్నీ అతను రాశాడు. అతనికి మా కాలేజీలోనే కాదు అన్ని పత్రికల్లో ప్రత్యేకమైన స్థానం ఉంది'' సుమిత్ర ఘంటాపథంగా చెప్పింది.

రామకృష్ణకి అసలు విషయం కొంచెం కొంచెం అర్థం అవుతుంది. తెల్లబోయి,

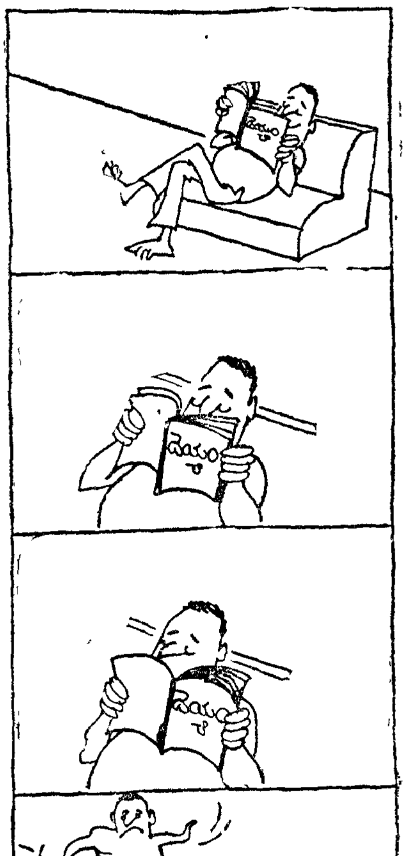

ఆమెను చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

''నువ్వు పొరపడుతున్నావు, సుమిత్రా'' అన్నపూర్ణ అంది.

''నేను పొరపడలేదు — మీ అన్నయ్య గ్రహపాటు బాగులేదు అందుకే నా చేతిలో చిక్కిపోయాడు.. రచనలు దొంగతనం చేసిన వాళ్ళంటారని తెలుసుగాని ఇలా మీ అన్నయ్యలా పేరు దొంగిలించి,ఆ రచయిత తనేనని ఫోజుగా చెప్పుకొనే వాళ్ళుంటారని ఊహించలేదు పాపం బద్ధలయినప్పుడు నిజం బయట పడుతుంది.''

సుమిత్ర-అహమ్మద్‌ఖాన్ గురించి, అతని కథల కమామీషూ గురించి వివరంగా చెప్పింది. రామకృష్ణ విని, పేలవంగా నవ్వేడు.

''మీ అన్నయ్య ఏదో ప్రత్యేకత కోసం 'శ్రీమతి' పేరుతో రచనలు సాగిస్తున్నట్లు మీ అందరితో చెప్పుకుంటున్నాడు. కాదని అతన్ని గుండెలమీద చెయ్యేసి చెప్పమను.': సుమిత్ర ఛాలెంజీ చేసింది

అన్నపూర్ణ సహించలేకపోయింది.

''అన్నయ్యా! నిజం చెప్పు. శ్రీమతి పేరుతో కథలు రాస్తున్నది నువ్వుకాదు ?'' ఉక్రోషంగా అడిగింది.

రామకృష్ణ మౌనంగా ఉండిపోయాడు. 'అవునూ కాదూ' అని తేల్చిచెప్పలేదు జ్ఞానిలా భావయుక్తంగా నవ్వుతూ ఉండిపోయాడు.

''మీరు నవ్వకూడదు, సిగ్గుపడాలి. ఎవరో రచనల్ని మీవని చెప్పుకొని, ఆత్మ వంచన చేసుకుంటున్నారు అందర్నీ నమ్మించి, మోసం చేస్తున్నారు కథలు రాయాలనే అభిలాష ఉంటే, కృషి చేయాలి ఇటువంటి కాని పనులు చేయటం ఒంటికి మంచిది కాదు'' సుమిత్ర అక్కడ నుండి లేచి, విసురుగా వెళ్ళిపోయింది.

ఆ అందమైన అమ్మాయి కోపం కూడ రామకృష్ణ కళ్ళకి అందంగా కనిపించింది. ఆమె కట్టుకున్న నీలిరంగు చీర నీలి దీపాల కాంతిలో మిలమిల మెరుస్తుంది ఆమెవెళ్ళిన వేపు చూస్తూ విరగబడి నవ్వేడురామకృష్ణ.

అన్నపూర్ణకి కోపం వచ్చింది. రామకిష్ణని నిలదీసింది. నవ్వటం ఆపి, నిజం చెప్పమని కసురుకుంది

''అమ్మలూ నిజా నిజాలు ఆ పైవాడికి తెలియాలి. ప్రస్తుతానికి నన్నేమీ అడగొద్దు. మీ సుమిత్రగారు అన్నట్లు నా గ్రహపాటు బాగులేదు.'' రామకిష్ణ భారంగా నిట్టూర్చాడు.

ఆ సంఘటన జరిగిన వారం రోజుల తర్వాత—

సుమిత్రా వాళ్ల బాబాయి శ్రీరామ్మూర్తి ఓ సాయంత్రం రామకృష్ణని ఇంటికి తీసుకు వచ్చాడు. కాఫీ తీసుకు రమ్మని సుమిత్రకి చెప్పాడు. కాఫీ తీసుకువచ్చిన సుమిత్ర— అతన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఆమెనుచూసి అతను నిర్ఘాంతపోయాడు

''బాబాయ్, అతను మీకు తెలుసా?''

శ్రీరామ్మూర్తి చేతికి కాఫీ అందిస్తూ, సుమిత్ర నెమ్మదిగా అడిగింది.

"అదేవిటి, సుమిత్రా? మనకు బాగా కావలసినవాడు. పేరు రామకృష్ణ. రిసర్చ్ స్కాలర్... నీకూ తెలుసా?" అని శ్రీరామ్మూర్తి సందేహంగా అడిగాడు.

"ఓ, బాగా తెలుసు బాబాయ్... శ్రీమతి అనే పేరుతో కథలు రాస్తుంటారు. రచయితని అందరూ తెగ మెచ్చుకుంటారు." సుమిత్ర వ్యంగ్యంగా అంది.

"వెరీగుడ్. రామకృష్ణ నీకు బాగా తెలుసన్నమాట... ఆ కథలూ కాకరకాయలూ మనకు తెలీవు. నాకు తెలిసిందల్లా ఒక్కటే. మీరు యిష్టపడితే– ఇద్దరికి ముడిపెట్టటానికి మా పెద్దవాళ్లం సిద్ధంగా ఉన్నాం. ఈ అవకాశం కల్పించాలనే రామకృష్ణని తీసుకువచ్చాను. మీకు ఒకరికొకరు ముందే తెలుసునని. ఈ అవసరం ఉండదని నాకు తెలీదు" శ్రీరామ్మూర్తి మనసులో ఏమీ దాచకుండా మాట్లాడేడు.

సుమిత్ర మండిపడింది.

"బాబాయ్! నా కిష్టంలేదు. అందమైన అబద్ధాలతో బతకటం, మనుషుల్ని మోసం చేయటం అతనికి అలవాటు. అతనిఅలవాట్లు తెలుసుకున్న తర్వాత– ఎవరూ క్షమించలేరు. అతన్ని వెళ్లిపోమని చెప్పండి."

రామకృష్ణ ఆమె మాటలకి నొచ్చుకోలేదు. చిన్నగా నవ్వేడు. కాఫీ తీసుకోకుండా లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

సుమిత్రమీద శ్రీరామ్మూర్తి కసురుకున్నాడు. సుమిత్ర జరిగినదంతా చెప్పింది. అయినా శ్రీరామ్మూర్తికి తలకెక్కలేదు.

* * *

కాలేజీ తెరిచిన తర్వాత– అహమ్మద్ ఖాన్‌తో 'డూప్లికేట్ శ్రీమతి' గురించి చెప్పింది. అతన్ని ఎలా ఎటాక్ చేసింది కూడ చెప్పింది.

"చూడండీ! అతను మీ పేరు చెప్పుకొని పేరు సంపాదిస్తున్నాడు. మీ కథలన్నీ అతనే రాసినట్లు అక్కడ వాళ్లంతా నమ్ముతున్నారు. మీరతన్ని క్షమించ కూడదు. గట్టిగా బుద్ధి చెప్పండి."

అహమ్మద్ ఖాన్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"లాయర్ నోటీసిచ్చి. కోర్టు కీడ్చండి. అతని రోగం కుదురుతుంది. లేదా అతను సాగిస్తున్న నిర్వాకాన్ని యితివృత్తంగా చేసు

శ్రీవాణి

కొని, ఓ కథరాసి, దీపావళి కథల పోటీకి పంపండి. రంగు బయట పడితే బేరుమంటాడు." సుమిత్రకి నిద్దరలో కూడా రామకృష్ణ గుర్తొస్తున్నాడు అతనికి తగిన గుణపాఠం చెప్పాలని ఉక్రోషంగా ఉంది.

"బావుందండీ కథ చాల చక్కగా రాయొచ్చు. కానీ. మనకథకి ప్రైజొస్తుందని మనం ఎలా అనుకోగలం ... అయినా, మీరతనికి బుద్ధిచెప్పారుగా చాలు. మళ్లీ అల్లా చెప్పుకు తిరగడు." అహమ్మద్ అంతగా పట్టించుకోలేదు.

"అలా తోసిపుచ్చకండి. మీరు కథ రాసి పంపిస్తే తప్పకుండా ప్రైజొస్తుంది. నామాటవిని, పోటీకి కథ పంపండి. 'శ్రీమతి' మీరేనని అందరికీ తెలుస్తుంది."

"మీమాట ఎలా కాదనగలను? తప్పకుండా ప్రయత్నిస్తాను" అహమ్మద్‌ఖాన్ – కథలో మలుపుకోసం దీర్ఘంగా ఆలోచించాడు.

* * *

మూడు నెలలు గడిచాయి

ఓ ప్రముఖ వారపత్రిక నిర్వహించిన దీపావళి కథల పోటీలో 'శ్రీమతి' రాసిన కథ మొదటి బహుమతి గెలుచుకుంది. కథ పేరు 'రచయిత కథ' వారపత్రికలో కథను చూసి సుమిత్ర పొంగిపోయింది. అహమ్మద్ కథ రాసి, పోటీకి పంపినట్లు తనకు చెప్పలేదు. బహుశా తనను ఆశ్చర్యపరచాలని చెప్పలేదు గాబోలు.

కుతూహలంగా మొదట కథ చదివి, బోలెడంత ఆశ్చర్యపోయింది. తను చెప్పిన విషయాన్ని పొందికగా అల్లికచేసి, చక్కని కథగా రూపొందించాడు, అహమ్మద్. సుమిత్ర సంతోషం పట్టలేక పత్రికని ముద్దుపెట్టుకుంది.

అహమ్మద్‌ఖాన్ ఫోటో చూడాలనీ, అతని పరిచయం చదవాలనీ పత్రిక పేజీలు ముందుకి తిప్పింది, సుమిత్ర.

సుమిత్ర వారపత్రిక తీసుకొని, అహమ్మద్ దగ్గరికి వెళ్లింది.

అహమ్మద్‌ఖాన్ ప్రేమలేఖ తయారు చేస్తున్నాడు. సుమిత్ర లేకపోతే తను బ్రతకటం కష్టమని. తనని కనికరించి,

> కష్టపడి పని చేయండి.
> దేశానికి మేలు చేయండి.

ప్రేమించమని రాశాడు. సుమిత్రని చూడగానే అతనికి ధైర్యం వచ్చింది. క్షణం ఆలస్యం కాకుండా, రాసిన ప్రేమలేఖను ధైర్యంగా సుమిత్ర చేతికి అందించాడు.

సుమిత్ర ఉత్తరం చదువుకుంది.

"మొదట నా కంగ్రాచ్యులేషన్స్ అందుకోండి... మీరు రాసిన కథకి మొదటి బహుమతి వచ్చింది. ఈ పత్రికలో మీ ఫోటో వేశారు చూసుకోండి... పాపం! మీ కాపీ యింకా పోస్టులో రాలేదనుకుంటాను." అతని ముందుకి వారపత్రిక విసిరింది.

అహమ్మద్ ఫోటో చూసి, కంగారు పడ్డాడు. కొత్తకథ అల్లటానికి వీలుపడక, సుమిత్రవేపు చూడలేక, తలవంచుకున్నాడు.

సుమిత్ర – అతని రెండుచెంపలు ఛెల్లుమనిపించింది.

"ఈ రోజు నీ పాపం పండి నిజం బయట పడింది. ఇంతకాలం నీ బూటకపు మాటలు నమ్మి నువ్వొక రచయితవని, గొప్ప మనిషివని నమ్మి, నీతో స్నేహం చేశాను. నీలో నీచమైన ఆలోచనలు ఉన్నాయని. నన్ను మోసం చేస్తున్నావని ఊహించలేదు." ఉత్తరం చింపి, అతని ముఖం మీదికి విసిరి: సుమిత్ర చరచరా వెళ్లిపోయింది.

* * *

"నన్ను క్షమించండి. మిమ్మల్ని తప్పుగా అంచనావేసి, అనరానిమాట లన్నాను. నా తెలివితక్కువకి సిగ్గుపడుతున్నాను!" పారాణి ఆరని అతని పాదాలమీద సిగ్గు పడుతూ వాలిపోయింది, సుమిత్ర.

"నో... నో... ఇప్పుడు క్షమించడాలు బిజినెస్ పెట్టుకుంటే, ఈ రాత్రి గడుసుగా జారుకుంటుంది. సుమిత్రా?" కొత్త పెళ్లికూతుర్ని పొదివి పట్టుకొని, కౌగిల్లోకి తీసుకున్నాడు, రామకృష్ణ.

ఆమె– అతని గుండెలమీద వాలిపోయింది

"ఈ శుభ సమయంలో ఖాన్ బాయ్‌కి నా థాంక్స్ చెప్పుకోవాలి. ఖాన్ భాయ్ లేకుంటే – నాకీ అదృష్టం పుండేది కాదు. ఖాన్ భాయ్ వలన కథ రాశాను. బహుమతి కొట్టేశాను. ఓ రాజకుమారిని సంపాదించుకున్నాను. ఇన్ని విజయాలకి కారణమైన ఖాన్ భాయి..." తను క్రిష్ణని మాట్లాడనివ్వకుండా, సుమిత్ర అతని పెదవులకి తన పెదవులు అందించింది.

ఎప్పట్నించో వాళ్లిద్దర్ని గమనిస్తున్న చందమామ 'గుడ్‌నైట్' చెప్పి, మబ్బుల చాటుకి వెళ్లిపోయాడు.